

50 år som bibeltro professor

Nicolai Winther-Nielsen <https://theonlineprofessor.org>

Bibeltro er blevet et kært buzzword, når jeg ser tilbage på 50 år som professor i Det gamle Testamente og informationsteknologi. Jeg kan stadig føle mig i live i et klasseværelse, men fremtiden for troskab mod bibelteksten ligger nu i online interaktion og i at bruge nye redskaber til sproglæring, bibeloversættelse og bibelbrug.

At have undervist i 50 år er bare et tilfældigt rundt hjørne, og **en kunstig milepæl**, når alt er som dagen i går, og seniorlivet fortsætter. Men man er blevet et lille led i en formativ historie. Den blev skabt af at lægge krop og stemme til fortællingerne om Abraham, Moses, David og alle de andre bibelske helte, at bede med salmisterne og tænke sammen med vismænd. Deres ord og liv på godt og ondt blev identitetsdannende.

Mit liv som underviser er vævet ind i **Dansk Bibel-Instituts (DBI) historie**. Tidligere præst og boligminister for Kristeligt Folkeparti, Flemming Kofod-Svendsen, nævnte i sin phd-afhandling fra 2014, at helt unge teologistuderende i efteråret 1972 var med til at stifte DBI. Det var ikke populært i kirken og heller ikke i store dele af det missionske bagland, og hvad forstand havde vi grønskollinger på teologi? Men vi var med og fik forbilleder, træning og skelsættende bibeltro dannelse.

I årene op til stiftelsen af DBI udkom flere bøger om bibeltroskab. Ordet fængede ikke dengang, og i stedet talte vi om et ortodoks luthersk syn på Bibelen, selv om de færreste af os var betonlutheranere. Vi læste også skarpe og dygtige amerikanske fundamentalister, men blev aldrig snæversynede. Evangelikale, ja, men på et godt luthersk fundament!

Min passion er stadig at være **en glad bibeltro professor og præst**. Jeg tror fuldt og fast på, at jeg kun kan kende Gud gennem hans historiske biografi i de bibelske bøger. Jeg ønsker at være tro mod bibeltekstens bogstav, ånd og historie om mennesket, Israel og urkirken med fokus på Guds komme som Vorherre Jesus Kristus. Bibelens tro og troskab mod Bibelen blev ingen spændetrøje, men både livslinje og redningskrans, når jeg boltrede mig i videnskabelige teorier og taklede personlige udfordringer.

Tilliden til Bibelen var i tråd med **slægtens rødder**. Jeg er vokset op på Brorsons hjemegn, og min mor gik i Christian Kolds skole i Mjolden. Jeg kommer fra en gård i nærheden af den lille stationsby

Døstrup med en indremissionsk sognerådsformand i slægten. Min far var formand i menighedsrådet i 31 år og drømte om, at sønnikes "plovkøring kunne blive præst", når han nu ikke dueede som bonde.

Min mor var fra Luthersk Mission, og jeg har arvet Rosenius' værker i mange udgaver. I de kredse mødte jeg en levende bibeltroskab, som dannede mig for livet. Med modernismen fulgte troen på, at Kristus i mit sted har gjort alt det, som jeg hverken vil eller kan! Bibellæsning var hverdagskost.

Min bibeltro identitet blev defineret af, at jeg **fra første dag på teologistudiet** blev grebet af Det gamle Testamente og aldrig kom videre. I første time mødte jeg den fremragende kommunikator, Arne Munk, som medrivende fortalte, at fortællingen om erobringen af Jeriko bare forklarer en ruin, og at arkæologien har bevist, at byen ikke eksisterede på Josvas tid – og det gjorde Josva såmænd nok heller ikke.

Udfordrende for troen, men jeg blev hurtigt vild med **bibelhebraisk**, og efter et par år fik jeg stipendium til et års studier på Det hebraiske Universitet i Jerusalem. Her mærkede jeg den internationale forsknings friske pust, blev suget ind i landet og kulturen og lærte en masse arkæologi. På fotojagt på udgravningerne i weekenderne, og så til time med Yigal Yadin, Amnon Ben-Tor og andre internationale topforskere. Det gav et alternativ til bibelkritikken i København.

Efter det år blev jeg **som 22-årig i september 1976 ansat på DBI** som timelærer med eneansvar for hebraisk, Israels historie og tekstfortolkning. Jeg studerede også assyriske og babylonske tekster, men opdagede så forcen i en moderne tekstorienteret sproglig tilgang til Det gamle Testamente. Den kan afdække teksternes opbygning og funktion, vise, hvordan ord styrer fortællingens drama og formidlingen til læseren, og at direkte citater afslører personers ærinder og karakter. Teksten kom i centrum af alt fremtidigt arbejde.

I en debat på **universitet** proklamerede en professor i faget: "I kan tro, hvad Fanden I vil", men det var en sandhed med modifikationer. Jeg blev kaldet for at bryde med det, som mine gode ven og efterfølger i faget på universitet, professor Niels Peter Lemche, meget rammende har kaldt for den historisk-kritiske metodes cirkelslutninger. Jeg flygtede til frihed på Lunds Universitet og fik en fantastisk professor og et unikt forskermiljø med plads til nye metoder. Heldigvis er tilgangen i København i dag helt anderledes,

og unge kan få projekter på grundlag af kvalifikationer uden skelen til teologisk retning.

I **1986 læste jeg et par måneder i Dallas** hos en af Wycliffe Bibeloversætteres allerdygtigste tekstteoretikere og fik en god træning i sprogvidenskaben. Jeg hørte også om en forsker i Philadelphia, der brugte en PC fra IBM til at analysere teksterne fra Det gamle Testamente, og jeg fandt ud af, at den førende forskning på det felt foregik ved Det frie Universitet i Amsterdam.

Jeg brugte så sprogvidenskaben fra USA og programmerne fra Holland i min afhandling over Josvas Bog ved **Lunds Universitet** fra 1995. Efter 6 års slid blev mit svar til Arne Munk: Tilbage til tekstens sproglige verden. Resten er interessante hypoteser og tilfældige fund, som vi da godt kan diskutere!

Denne **computerstøttede sproglige tilgang** bruger jeg nu i forskningen, men også til undervisning af almindelige bibellæsere. Den er også krumtappen i vores oversættelse af Det gamle Testamente i Den frie Bibel. Lige nu arbejder vi på at optimere den til bibelstudiet på **den nye platform** (<https://brugbibelen.dk/>), som jeg vil lancere til offentligt brug ved en sommerbibelskole i Emdrup Kirke den 3-4. juli.

Forskningen fra Amsterdam har jeg i et par årtier brugt til at styre en **effektiv undervisning i bibelhebraisk**. Vi har udviklet den i et EU-projekt, testet den af i København, USA, Madagaskar og Etiopien og foræret det nye redskab til De forenede Bibelselskaber. Min mission er at rulle programmet ud på et universitet i Nairobi, hvor det bruges til træning af lokale sproglærere og bibeloversættere i et projekt i samarbejde med Wycliffe Danmark, så de endelig kan lære at læse den hebraiske tekst og forstå sprogets former!

Nogle præster faldt i snak om, hvorvidt nogen af deres konfirmander var begyndt på at læse teologi. Det kunne min konfirmationspræst bekræfte og tilføjede så, "men det gik ham ilde" – han var ikke vild med DBI. Heldigvis har det da "it væt så ring endda, som vi sie å synnejysk." Og jeg kan nu **fortsætte som virtuel professor via internettet** og være med i forskningen i Amsterdam. Som The Online Professor (<https://theonlineprofessor.org/>) kan jeg ikke længere tjene en dagløn, men pointen med en seniorkarriere er da også for de fleste af os, med rådet fra Prædikerens i Det gamle Testamente, at gå op i det, som vi brænder for, i det slid, som den gode Gud give os at nyde. En skøn livsrejse fra et fattigt sønderjysk bondehjem til en rig global kristendom!

50 år i Guds tjeneste

<https://theonlineprofessor.org/kursusvirksomhed/fredag-lordag-3-4-juli-i-emdrup-sommerens-laesninger-fra-gammel-testamente/#more-1805>

Begynder med slutningen

En hilsen fra Kenya, Esther Kirimo

I gudstjenesten

Titlen for mit causeri, eller foredrag, har hele tiden været ment som en litterær finisse!

”**I Guds tjeneste**” kan høres gammelsprogligt og selvhøjtideligt. Som når afrikanske studerende kalder **deres prof for en ”sand Guds mand**” – de skulle bare kende mig! Det skal ikke misforstås, for jeg vil gære være **en tjener** for Gud. Ikke som en overtjener i en restaurant, heller ikke i den lettere morsomme betydning af ”den Herrens tjener”. Jeg er heldigvis blevet en tjenestemand i den danske præstestand, og jeg har også elsket at tjene penge i kirkeligt arbejde, selv om jeg ikke tjente den helt høje professorløn som i universitetsverdenen.

Jeg kunne jo så bruge en anden betydning af det hebraiske ord for tjener og kalde mig selv for en **slave** af Gud i 50 år. Men det har jo været et stort privilegium at blive kaldet af Gud og brugt i hans tjeneste, som det meget højtideligt hedder i det kirkelige klubsprog. Og på det allerdybeste plan er Kristus enhver tjeners rollemodel – han ofrede bare livet for at købe os fri af synden og Guds vrede over den.

I det følgende vil jeg derfor identificere mig med én betydning med en betydning af ordet som på ingen måde er blevet forældet, og det er ordet **gudstjeneste**. Den deltager jeg i hver søndag, og det var også for de der 50 år siden at jeg begyndte at blive inviteret som prædikant ved gudstjenester. Jeg nåede at blive ordineret som præst og virke som sognepræst i hele tre måneder, og nu har jeg så fornøjelsen af at være ulønnet præst ved min elskede lokale kirke her i Emdrup.

På det allerdybeste plan handler mit emne dog om det som vi skal ende med. Det vigtigste for mig er nu at **betjene bibelbrug!** Jeg vil gerne fremme arbejdet med søndagens samling om Guds ords

forkyndelse i folkekirken. Tidligere underviste jeg kommende præster, i dag er det mere kirkegængere.

En bagklog til min sjæl

Da jeg fyldte 65 og 66 udgav jeg en bagklog til min sjæl. Jeg elskede Esben krause Kjærs satire i Bagklog på lørdag formiddag på DR1. Min egen bagklog blev ikke nogen succes. Men altså, kære sjæl, nu skal du høre hvad jeg har at dele med dig og mig og dem jeg holder af. Så skidt med, at det er svært at finde en oversættelse af ordet sjæl. Så kære sjæl, i bagklogskabens klare lys er der bare brug for gode oversættelse af Bibelen.

Bibeloversættelse er så blevet en del af min livshistorie. Som ung nyansat lærer gik jeg i 1984 sammen med min kollega på DBI og vore studerende ind i evalueringen af den autoriserede oversættelse af 1992. Og kære sjæl nu må du endelig tage dig sammen de næste mange år for at finde ud, hvordan dit hebraiske navn ska oversættes.

Og kære sjæl, du har været så himmelsk velsignet, at du nu har fået lov til at arbejde med store del af Den Frie Bibel til det. Men erkend også at det noget af mundfuld. For hvor bruges det hebraiske ord for sjæl om hele mennesket med krop og sjæl, hvor handler det om mit indre mentale helbred, og hvor handler det om mig som en Guds skabning, et levende væsen, på lige fod med dyrene. Kære sjæl eller mig selv, hvad tænker du om det helt centrale udsagn i Salme 23 hvor din du nu har oversat udtrykket *naḥśî yəšôvêv* med 'han bringer min sjæl tilbage'!

Halvtreds års arbejde

For nogle er halvfjers år helt fed og færdig, selv om de unge efter de foreløbige planer skal fortsætte til efter denne alder. Halvfjerds er nok mere end halvvejs i livet – bare tænk på Moses som trods alt kun blev 120! Skulle jeg nå længere end det, tager vi det bare til den tid.

I hvert fald har jeg ikke haft lyst til at blive pensionist eller professor ”emeritusse”. Faktisk er jeg ret overbevist om, at hvis man da ellers er ved så nogenlunde godt helbred er den bedste gave til mennesket på denne side af evigheden at nyde at arbejde. Eller som Prædikerens ville sige om livet under himlen (kapitel 3 ifølge Den frie Bibel):

//5 v12 Jeg indså

//6 at der intet andet gode er i dem

//8 end at kunne glæde sig

//9 og handle godt i deres liv.

//7 v13 Men også at ethvert menneske

//9 som spiser

//10 og drikker

//10 og ser det gode i alt sit slid,

//8 får det som en gave fra Gud

Eller med andre ord. Spis, drik og vær glad, for i morgen kan også arbejde! Der er en stor gave at kunne fortsætte med det, som man har trænet i sit arbejdsliv. Jeg kan mærke at jeg lever, når jeg er i et klasseværelse.

Selv har jeg opstartet en helt ny karriere. Efter at jeg faldt for aldersgrænsen som 70-årig, har jeg kunne fortsætte helt i TOP. Jeg er så heldig, at en af mine døtre er ekspert i at designe meningsfulde fortællinger og hun hjalp mig med at blive brandet som The Online Professor via The Online Professor <https://theonlineprofessor.org/>.

Mit trick er så at folk er enig med mig i, at 50 år er ingen alder, og at man sagtens kan fortsætte som underviser mange år endnu. Det kræver blot et konfirmationsbillede, lidt charme og så en fornuftig brug af intelligens, naturlige og måske også kunstig.

Tricket til seniorer er altså at få omverdenen til at tro på, at man kun har undervist i 50 år, og de gode år som underviser ligger lige forude i den digitale verden!

Vi fra Døstrup

Min rødde er dybt plantet i det vestlige Sønderjyllands dybe muld. I vores hjemstavnsang hylder vi vores marskland.

1. For en fremmed barskt og fattigt er vort land, men rigt på minder for dets børn og fuldt af skønhed; her plovjernet guldhorn finder.

Jeg løb også ind i guldet. Jeg blev mønsterbryder, slap for sliddet ved et fattigt og utaknemligt landbrug og kunne i stedet blive akademiker og lønslave.

Min slægt stammer fra Brorsons hjemegn og min mor gik i Christian Kolds skole i Mjolden. Jeg voksede op i Døstrup hvor en gren af den indremissionske slægt sad som sognerådsformand og var

driftige gårdmænd. Det var min indremissionske fars arv, og for ham var præsteembedet noget af det skønnest. Han sad i menighedsrådet i 35 år, heraf som formand i 31 år.

Mor var rundet af den luthersk-missionske bevægelse, så jeg har den dag i dag har bedstefars Budskab fra Nådens rige og Rosenius i mange udgaver. Det var heldigvis den stærk evangelisk og befriende forkyndelse om, at Kristus har gjort alt, som jeg fik ind med modernismen, og det er stadig det inderste i min sjæl.

Professor i dogmatik ved Københavns Universitet, Theodor Jørgensen, havde også familiære bånd til den lille bitte stationsby Døstrup. Han var præstesøn og barnebarn af pastor Theodor Emil Jørgensen, hvis familie sad på embedet i Døstrup omkring 300 år frem til 1917. Han var professor ved Københavns Universitet 1974-2004 og nåede langt. Han fik langt flere kors og bånd og stjerner end jeg nogensinde kan drømme om.

Min konfirmationspræst skal have sagt om mig, at "det gik ham ilde". Den gode præst var ikke vild med Dansk Bibel-Institut og havde ondt af mig, at jeg ikke fik job på universitetet. Ikke desto mindre var det dog mit livs store gave, at jeg i 1972 var med til oprette Dansk Bibel-Institut (DBI), og at jeg selv kom til at undervise der i den største del af mit arbejdsliv.

Jeg har dog opdaget en fantastisk rod i Døstrup. Theodor Emil Jørgensen blev afløst af pastor Hans Petersen Wind, præst ved Døstrup Kirke 1917-1935. I 1930-1931 prædikede han over Gammel Testamente ved gudstjenesten i kirken og han fik en årgang prædikener udgivet under titlen "Jesu Kristi fodtrin i Det Gamle Testamente" i forlængelse af heraf.

Det er lidt nostalgisk at tænke på, at jeg har fået mulighed for at videreføre skatten fra Døstrup.

For halvtreds år siden

Nu er mit emne jo så 50 år som underviser. Jeg begyndte med hebraisk og Gammel Testamente i september 1976 som 22-årig.

50 år kaldes et jubelår. Det er noget som paver kan fejre. Men jubelår stammer fra Gammel Testaments forunderlige verden. Det var en vigtig social foranstaltning, som sørgede for gældssanering, så forgældede tjenestefolk fik hus og hjem tilbage og et nyt liv. Højdepunktet nås selvfølgelig i min elskede i Josvas Bog kapitel 20 hvor jubelåret er at, asylbyer giver beskyttelse mod blodhævn for manddrabere. De skal beskyttes indtil de kan få en fair trial. Men hvis højsteretspræsidenten, ypperstepræsten, dør forinden, skal

han løslades. Et retfærdigt samfund beskytter de svage, og den øverste præst dør for den svage. Det kan godt bruges som et Kristi fodspor i Gammel Testamente.

Den er den slags spændende detaljer, der kan være drivkraften i et livslangt engagement i Gammel Testamente. I gymnasiet var jeg interesseret af de klassiske sprog og af historie, men overvejede også teologi, og studiet af Gammel Testamente gav mig bare det hele. Fra første dag på Københavns Universitet var jeg udfordret på at lære mere og tiltrukket af dybderne. Det var noget med at grave dybere og dybere og lære mere og mere af denne forunderlige verden. Efter 6 års arbejde på min doktorafhandling over hele Josvabogen havde jeg nøglen til at finde guldet i den bog og de andre bøger.

Hvorfor jeg blev forsker

På Københavns Universitet mødte jeg den gode gammeldags rendyrkede bibelkritik. Det var spændende at finde rundt i den og selv tage stilling til den, og jeg havde gode kammerater, som jeg kunne drøfte kritikken med. Men det kunne også virke demotiverende, når en professor i faget højt og frejdigt kunne proklamere: "Du kan tro hvad Fanden du vil". Måske var mit liv for kort til det?

Det første år i København blev jeg dog glad for hebraisk, og efter et par fik jeg stipendium til at deltage i et års studieprogram på Det hebraiske Universitet i Jerusalem. Det blev det helt store personlige gennembrud for mig, hvor jeg ikke bare lærte noget moderne hebraisk, men også lærte arkæologi. Det var fantastisk at kunne rejse rundt på udgravningerne i weekender og så få førende forskere til at introducere kulturen, historien og teksten i timerne på universitetet. Lærere som Yigal Yadin og Amnon Ben-Tor.

Det ene år i Jerusalem gav mig inspiration til at blive forsker og at specialisere mig akademisk. Det giver en meget dybere forståelse at kende de bibelske byers kultur og fundene fra dem ved selvsyn, og det har hjulpet mig til at kunne inddrage udgravningsresultaterne i min formidling. Det var da også grunden til at jeg i 1990 var en af initiativtagerne til Selskab for Bibelsk Arkæologi, og jeg er stadig med i dets repræsentantskab.

Samtidig var jeg dog også begyndt at se en svaghed i at bygge en bevisførelse op på sekundære fund og tekster fra andre kulturer. Lidt for mange gange oplevede jeg, at et fund blev brugt til at sandsynliggøre en detalje i Bibelen, men det var ikke anerkendt af

almindelige forskere, det var for letkøbt og beviset faldt den næste morgen. Hvor trosstyrkende er det egentlig, at kun 1 % af forskerne lige mener det samme? Det satte mig i gang med en ny søgen.

Da jeg opdagede teksten

Da jeg kom hjem fra Israel i 1975 brugte jeg derfor to et halvt år på at læse assyriske og babylonske kileskrift. Det var et af de traditionelle krav for specialister i Gammel Testaments historie. Imidlertid gjorde jeg i de sidste år af mine studier den mageløse opdagelse at en tekstorienteret sproglig tilgang til Gammel Testamente gav en meget dybere forståelse for teksternes opbygning og funktion. Hvilken bruges ord til at styre fortællingens drama og formidlingen til læseren, og hvad sker der gennem direkte citater? Og samtidig fandt jeg også Kenneth E. Baileys fortolkninger til Ny Testamente. Teksten kom i centrum af alt hvad jeg lavede.

Alt det kom til at styre min undervisning på DBI fra 1976 og mit forskerliv som ansat i fuld stilling fra 1982 og fremad. Jeg læste et par måneder i 1986 i Dallas hos en Wycliffes allerdygtigste tekstteoretikere og fik et helt anderledes greb om sprogvidenskaben. Desuden hørte jeg om de første forsøg med at bruge en PC fra IBM på teksterne fra Gammel Testamente, og fandt så ud af, at den førende forskning på det felt fandt sted ved Det frie Universitet i Amsterdam. Ved at bruge forskningsprogrammer på deres database over teksterne i Gammel Testamente kunne man finde frem til ordenes betydning og funktion inden for den bredere tekstsammenhæng og som led i bøgernes opbygning.

Resten er i historie. Jeg brugte sprogvidenskaben fra USA og programmerne fra Holland i min afhandling over Josvas Bog ved Lunds Universitet fra 1995 og har udfoldet denne computerstøttede sproglige tilgang til forskningsarbejde, men også til at udvikle en tilgang, som almindelige bibellæsere kan bruge. Databasen i Amsterdam bruger vi nu også til at lave oversættelserne i Den frie Bibel, og dermed er oversættelsen forberedt til at kunne optimeres til bibelstudium.

Teksten som underviser i hebraisk

Databasen i Holland har spillet en rolle for mig i de seneste årtiers missionsarbejde. Min idé gik ud på, at hvis man kan lave sproglige søgninger i en hebraisk tekst, må man også kunne lave sproglige øvelser ud fra resultaterne af disse søgninger. I 2008 underviste jeg en eliteprogrammør i hebraisk og vi lavede så sammen et program der brugte den hebraiske tekst til at lave de pædagogiske opgaver.

Jeg introducerede det i Madagaskar, vi kom med i et EU-projekt og jeg udviklede et i klasserne i København. Mange forstod ikke at sprog bare er øvelse, øvelse, og øvelse i en uendelighed. Det tog årevis at få vedtaget en eksamensform, som fremmede denne læringsform, og de fleste lærere ved stadig ikke hvad de er gået i glip. Jeg kan i dag love at alle der følger min undervisning og lægger kræfterne i det vil kunne arbejde sig til en middelkarakter, og mange får topkarakter. Det er helt sikkert nøglen til de klassiske sprog. Bibelteksten kan motivere, om end der skal mere til end bare det bedste redskab.

Her 50 år senere er min mission derfor at implementere det i træningen af lokale sproglærere og bibeloversættere i et projekt i samarbejde med Wycliffe Danmark. Bibeloversættere og studerende har brug for hebraisk i Kenya, og det er nu meget tydeligt, at man ikke kan lære sproget nær så godt ved andre tilgange og heller ikke ved at lære moderne hebraisk i Israel. Nu kan de endelig læse den hebraiske tekst og får forståelse for sproget. Det arbejder jeg på at gøre til en global mission.

Det er dyrt at være fattig - men fattigere at være rig! Jeg har aldrig haft adgang til en stor stilling og et ubegrænset forskningsbudget, men jeg har til gengæld lært at udvikle ting og løsninger som kan bruges i Afrika, hvor ingen har råd til at betale.

Guide i bibeltekster

Siden 2020 har jeg også fokuseret på undervisning i Gammel Testamente for lægfolk. I de sidste tre år på DBI udbød vi gennemlæsning af hele Gammel Testamente over 40 uger. Jeg udgav håndbogen *Læseguide til Gammel Testamente* i 2021, andet oplag 2022. I min seniorkarriere som The Online Professor underviser jeg nu i den kommende søndags læsning af Gammel Testamente. Mandage sidder vi en lille gruppe online sammen og graver os stadig dybere ned i teksten og opdager helt nye og uanede sider af teksten.

Onlineundervisningen har overbevist mig om, fremtidens globale skoling og dannelse foregår online. Det er en altid en fordel at mødes ansigt til ansigt med mellemrum, men ellers kan alt læres gennem samarbejde via internettet. Man kan føre dybe samtaler, forløbene kan gemmes til brug af dem, der ikke har været til stede, og det kan gennemføres næsten gratis med et stort udbytte.

Det sidste skud på denne stamme er at vi nu udvikler redskabet Brug Bibelen til at bruge teksten fra Den frie Bibel, så læsere kan

farvelægge de danske ord og angive tekstens opbygning. Det redskab vil vi tage i brug og demonstrere fuldt ud ved et sommerbibelkursus i Emdrup i jule og ellers udbrede i de kommende år.

Jeg er stadig prædikant og underviser. Jeg tror på at vi som seniorer har et kald til at bruge al den visdom og kundskab som vi har opbygget i et langt liv. En del analyser går på at unge mænd vender sig til kirken og mange ønsker at læse i Bibelen. Vores opgave må være at bruge et helt livs erfaring i Guds mission – for Guds tjeneste er intet andet end at følge hans Guds vision for sendelsen til verden – der hvor vi er og kan.

Set i bagklogskabens klare lys var mit livs gave at en bestyrelse for 50 år siden i sommeren 1976 ansatte mig til at helt mutters alene og med fuldt fagligt ansvar satte mig undervise i hebraisk, Israels historie og fortolkning af teksterne. DBIs enkle bibelsyn blev ikke en spændetrøje, men en livlinje og rednigskrants når jeg boltrede mig rundt i videnskabelige teorier og alt det andet.

En anden vigtig pointe er, at vi i dag sår med en internationalt anerkendt anden generations forskere og underviser på Dansk Bibel-Institut og Menighedsfakultet. Vejen derhen giv via team-work. En stribe af kolleger tog os i mesterlære og på de fleste projekter gik vi to og to og bar hinanden frem.

Først sidst handler det dog om gudfrygt! Ved mit gennembrud til personlig tro som 14-årig fik jeg versene fra Ordsprogenes Bog kapitel 2.

⁶ For Herren giver visdom,

fra hans mund kommer kundskab og forstandighed;

⁷ han har forråd af fornuft til de retskafne,

han er skjold for dem, der vandrer retsindigt;

⁸ han beskytter de rette stier

og vogter sine trofastes vej.

Det gider jeg godt forsat bruge et skønt motto for de næste årtier for mig og mine tilhørere!